

กลยุทธ์การจัดการบูรณาการและนวัตกรรมการศึกษาศิลปะในการปฏิรูปการศึกษา
ระดับอาชีวศึกษาของจีน : มหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี
สาธารณรัฐประชาชนจีน

**Strategic Management for Integration and Innovation of Art Education in
China's Vocational Education Reform: Jiangxi software vocational and
Technical University People's Republic of China**

หวัง เฟิง และ พิชัย สดภิบาล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Wang Feng and Pichai Sodbhiban

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

กลยุทธ์การจัดการบูรณาการและนวัตกรรมการศึกษาศิลปะหรือศิลปศึกษาในการปฏิรูปการศึกษา
ระดับอาชีวศึกษา หรือการศึกษาสายอาชีพของจีน ถือเป็นหัวข้อที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ดังนั้น บทความนี้จึงได้ใช้
กรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี เพื่ออภิปรายประสบการณ์และความสำเร็จในการบูรณาการ
การศึกษาด้านศิลปะและการจัดการนวัตกรรม จากการศึกษาพบว่า การปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม นวัตกรรม
การสอนเชิงปฏิบัติ ทำให้สามารถบูรณาการและจัดการนวัตกรรมในการศึกษาด้านศิลปะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และให้ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับการปฏิรูปการศึกษาสายอาชีพในประเทศจีน นอกจากนี้ โรงเรียน
ยังมอบโอกาสในการฝึกฝนและโอกาสการจ้างงานให้กับนักศึกษา ผ่านทางความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมอีกด้วย
ดังนั้น จากประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซีจึงแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการและการจัดการ
นวัตกรรมของการศึกษาด้านศิลปะเป็นหนึ่งในวิธีการสำคัญในการส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาสายอาชีพใน
ประเทศจีน และสามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ และช่วยส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา
สายอาชีพในประเทศจีน

คำสำคัญ : กลยุทธ์การจัดการ; การบูรณาการและนวัตกรรม; การศึกษาศิลปะ; การปฏิรูปอาชีวศึกษา

* วันที่รับบทความ : 9 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 22 มิถุนายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 23 มิถุนายน 2567

Received: May 9 2024; Revised: June 22 2024; Accepted: June 23 2024

Abstract

The integration and innovative strategic management of art education in China's vocational education reform is a topic of great concern. This paper takes Jiangxi Software Vocational and Technical University as a case to discuss the experience and related achievements in art education integration and innovation management. It is found that, through the optimization of the curriculum, the innovation of practical teaching, it realizes the effective integration and innovation management of art education, and provides a useful reference for the reform of vocational education in China. In addition, the school also provides more practice opportunities and employment opportunities for students through its cooperation with the industry. The experience of Jiangxi Software Vocational and Technical University shows that the integration and innovation management of art education is one of the important ways to promote the reform of vocational education in China. The experience of the school can provide reference and reference for other vocational colleges, and help to promote the development of vocational education in China.

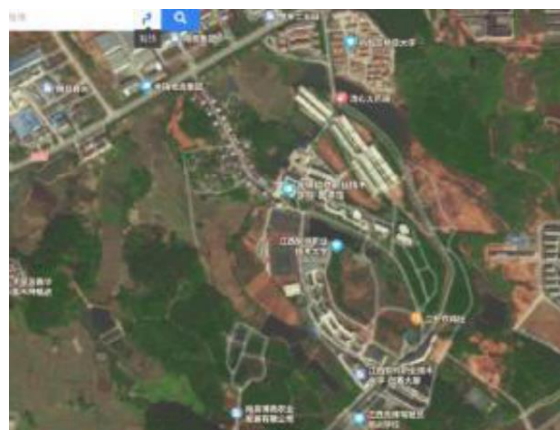
Keywords : Strategic Management; Integration and innovation; Art Education; Vocational Education Reform

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษายาอาชีพของจีนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพของผู้ปฏิบัติงาน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางสังคม ซึ่งความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้ที่มีความสามารถในสาขาที่เน้นเทคโนโลยียุคใหม่ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุใหม่ เป็นที่ต้องการมากขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะวิชาชีพและลดแรงกดดันที่เกิดจากการว่างงาน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังไม่มีกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาศิลปะในการศึกษาระดับอาชีวศึกษาอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งยังขาดตลาดบริการและแนวคิดด้านสังคมศึกษา ไม่มีลักษณะทางวิชาชีพที่มุ่งเน้นตลาดและอุตสาหกรรม ก็ไม่สามารถใช้เป็นส่วนเสริมของการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบูรณาการการศึกษา ศิลปะและอาชีวศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการนวัตกรรม จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรทำการศึกษาวิจัย บทความนี้ได้ใช้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีซอฟต์แวร์เจียงซีเป็นกรณีศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่มีการผสมผสานการศึกษา ศิลปะและประสบการณ์การจัดการนวัตกรรมและการปฏิบัติ โดยจากการศึกษาพบว่ามหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี มีการปรับปรุงโครงสร้างของบุคลากรผู้สอนให้เหมาะสม มีการฝึกปฏิบัติด้านการสอนนวัตกรรมและมีความร่วมมือ กับอุตสาหกรรมศิลปะ ผ่านหลักสูตรที่หลากหลาย จึงสามารถสร้างผลลัพธ์ที่น่าทึ่ง และสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการปฏิรูปการศึกษายาอาชีพของจีนได้เป็นอย่างดี



รูปที่ 1: แผนที่ของมณฑลเจียงซี



รูปที่ 2: แผนที่ของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี

การศึกษาสายอาชีพของจีนยังอยู่ในช่วงนำร่อง การศึกษาสายอาชีพระดับปริญญาตรีนั้นยังคงมีมาตรฐานที่ต่ำกว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีทั่วไป อันเนื่องมาจากเงื่อนไขการดำเนินงานขั้นพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อม ทางวิชาชีพครู ข้อบกพร่องอื่น ๆ วิชาของสถาบันยังไม่มี ความหลากหลาย และขาดแหล่งเงินทุน โดยวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ในประเทศจีนได้รับทุนจากหน่วยงานการศึกษาของรัฐบาลในทุก ระดับ ภายในปี ค.ศ. 2020 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนและวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้รับทุนสนับสนุนในสัดส่วนเพียง 23% และ 20% เท่านั้น และได้รับทุนสนับสนุนจากภาคเอกชนในสัดส่วนที่ต่ำกว่ามาก นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังไม่มี การกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา ศิลปะในวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อีกทั้งยังขาด ตลาดรองรับ และไม่มีการกำหนดลักษณะทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับ ตลาดและอุตสาหกรรม ทำให้ขาดทักษะในการฝึกอบรมและขาดความสามารถในการแข่งขัน อันนำไปสู่ปัญหาในการจ้างงาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เป้าหมายการฝึกอบรมการศึกษา ศิลปะในวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นของการปฏิรูปการศึกษา ศิลปะในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ตารางที่ 1: เปรียบเทียบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมณฑลเจียงซีและภูมิภาคอื่น ๆ ในปี ค.ศ. 2020

พื้นที่	จำนวนวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั่วไป		จำนวนนักศึกษา		จำนวนนักศึกษาต่อสถาบัน		อาจารย์ประจำ	นักศึกษา : อาจารย์
	สาขา	ปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูง	สาขา	ปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูง	สาขา	ปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูง		
ทั่วประเทศ	2738	1468	32852948	14595488	11999	9942	1851933	17.7
เซี่ยงไฮ้	63	23	540693	140709	8582	6118	48282	11.2
เจียงซู	167	89	2014698	840584	12064	9445	126554	15.9
เจ้อเจียง	109	49	1148737	487486	10539	9949	70995	16.2

อานฮุย	120	74	1368465	658434	11404	8898	66106	20.7
ฝูเจี้ยน	89	50	947187	409981	10643	8200	52231	18.1
เจียงซี	105	60	1241984	631752	11828	10529	65867	18.9
ชานตง	152	82	2291483	1154488	15076	14079	124992	18.3
หูเป่ย์	129	61	1616873	682860	12534	11194	89026	18.2
หูหนาน	128	76	1510332	728534	11799	9586	80273	18.8
กวางตุ้ง	154	87	2400227	1177694	15586	13537	124396	19.3

ที่มา: จัดทำโดยผู้วิจัย

บทความนี้ได้สรุปปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลไกการจัดการนวัตกรรมการบูรณาการการศึกษาศิลปะในวิทยาลัย อาชีวศึกษา ผ่านการศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี โดยทางสถาบันได้แยกแยะข้อดีและข้อเสียของตนเองอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงหลักวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งพิจารณาภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และนำเสนอกลยุทธ์บูรณาการที่สมเหตุสมผล เพื่อให้การสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมและการบูรณาการการศึกษาศิลปะในการปฏิรูปอาชีวศึกษา และวางรากฐานทางทฤษฎีสำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการการบูรณาการและนวัตกรรมการศึกษาศิลปะในการปฏิรูปอาชีวศึกษา



แผนภาพที่ 3 : มหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี

ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. การสำรวจและการวิเคราะห์การจัดการนวัตกรรมการศึกษาและการบูรณาการของการศึกษาศิลปะในการศึกษาอาชีวศึกษาของจีน
2. การวิเคราะห์การปฏิรูปอาชีวศึกษาในประเทศจีนอย่างครอบคลุม
3. รูปแบบการจัดการนวัตกรรมการศึกษาและการบูรณาการการศึกษาด้านศิลปะของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี ในการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สำรวจและวิเคราะห์การจัดการนวัตกรรมการศึกษาศิลปะและการบูรณาการในการศึกษาอาชีวศึกษาของจีนในเชิงกลยุทธ์ (2) วิเคราะห์การปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีนอย่างครอบคลุม (3) ศึกษา รูปแบบ การจัดการนวัตกรรมการศึกษาศิลปะและการบูรณาการในการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีนในเชิงกลยุทธ์

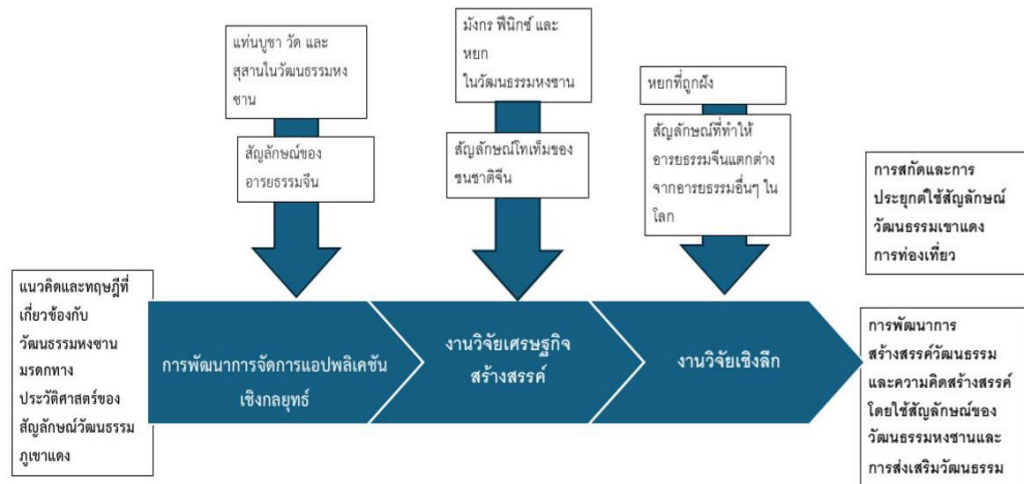
การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาเชิงปริมาณและการศึกษาเชิงคุณภาพ กระบวนการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ การเตรียมโครงการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย และรายงานการวิจัย คือ

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดแผนการวิจัยและประเด็นสำคัญ สำรวจและวิเคราะห์ การจัดการนวัตกรรมการศึกษาศิลปะในการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีนในเชิงกลยุทธ์ ผ่านการวิจัยวรรณกรรม ปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ และการศึกษาภาคปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2 สำรวจความเป็นมา แรงจูงใจ เนื้อหา มาตรการ ผลลัพธ์และข้อบกพร่องของการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีน โดยรวบรวมข้อมูลผ่านการสำรวจแบบสอบถาม การสังเกตภาคสนาม การสัมภาษณ์ การรวบรวมเอกสาร ทำการวิเคราะห์และสรุปเพื่อสร้างผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอแบบจำลองการจัดการกลยุทธ์นวัตกรรมการศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี ที่ได้จากวิเคราะห์ผลลัพธ์ของขั้นตอน (1) และขั้นตอน (2) และเสนอมาตรการรับมือเพื่อการจัดการที่สอดคล้องกับปัญหา

กรอบแนวคิดในการวิจัย



รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนจากเครื่องปั้นดินเผา
และหยกที่ค้นพบในวัฒนธรรมหงชาน

ที่มา : Zhang Xin (2023)

แผนภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลยุทธ์การสร้างรูปแบบการจัดการนวัตกรรมและการบูรณาการการศึกษา ศิลปะ ในมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี SWOT ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ถึงข้อดี ข้อเสีย โอกาส และความท้าทาย การศึกษานี้ได้เลือกมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซีเป็นโรงเรียน อาชีวศึกษา ต้นแบบ ดังนี้

ข้อดี มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีจุดแข็งในด้านวิศวกรรมซอฟต์แวร์ เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน และสาขาอื่น ๆ และมีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี มีโอกาสการจ้างงานให้กับนักศึกษา

ข้อเสีย มหาวิทยาลัยนี้มีข้อเสียและความท้าทายบางประการเช่นกัน เช่น ค่าเล่าเรียนของโรงเรียนค่อนข้างสูงซึ่งอาจเป็นภาระหนักสำหรับบางครอบครัว นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ยังมีจุดด้อยเรื่อง การศึกษาศิลปะ

ข้อได้เปรียบและโอกาสที่ดี จำเป็นต้องเสริมสร้างการแนะนำและการฝึกอบรมครูการศึกษาศิลปะที่เป็นเลิศ โดยใช้ประโยชน์จากความรู้ด้านวิศวกรรมซอฟต์แวร์ เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล เทคโนโลยีเสมือนจริงอย่างเต็มที่

ความท้าทาย นวัตกรรมและบูรณาการการศึกษาศิลปะในเชิงซี การสร้างรูปแบบการจัดการ นวัตกรรมและการบูรณาการสำหรับมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เฉียงซี การเสริมสร้างการพัฒนาและปลูกฝัง ทักษะให้กับครูผู้สอนศิลปะ และการแก้ปัญหาเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างสูง

บทความนี้ได้ศึกษาสถานะของการพัฒนา รูปแบบการจัดการการบูรณาการและนวัตกรรมการศึกษาศิลปะ ในการปฏิรูปอาชีวศึกษาในประเทศจีนในเชิงกลยุทธ์ พบว่ามีปัญหา 3 ประเด็นสำคัญที่จำเป็น ต้องได้รับการ แก้ไข คือ 1) การจัดการนวัตกรรมและการบูรณาการการศึกษาศิลปะในการศึกษาสายอาชีพของจีนในเชิงกล ยุทธ์คืออะไร? 2) จะรับมือการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีนได้อย่างไร? 3)มหาวิทยาลัยเทคนิค ซอฟต์แวร์เฉียงซี (ROC) มีรูปแบบการจัดการนวัตกรรมและการบูรณาการการศึกษาศิลปะในการปฏิรูปอาชีวศึกษา ของจีน อย่างไร?



รูปที่ 6: ผู้วิจัยเยี่ยมชมพนักงานของสถาบัน

ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย



รูปที่ 7: ผู้วิจัยเยี่ยมชมพนักงานของสถาบัน



รูปที่ 8: ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มศิลปิน

ที่มา: จัดทำโดยผู้วิจัย



รูปที่ 9: ผู้วิจัยสัมภาษณ์รองประธานสมาคมศิลปินมณฑลเฉียงซี

อภิปรายผลการวิจัย

บทความนี้ได้ศึกษาและวิเคราะห์มิติและเส้นทางของการจัดการการบูรณาการและนวัตกรรมการศึกษา ศิลปะ ของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี ผ่านการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การปฏิรูปอาชีวศึกษา การศึกษาด้านศิลปะ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอภิปรายประสบการณ์ ความสำเร็จ และปัญหา ในการจัดการนวัตกรรมการบูรณาการการศึกษาศิลปะของมหาวิทยาลัย เทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี พร้อมทั้งเสนอข้อเสนอแนะและโอกาสในการพัฒนาในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซีได้จัดตั้งทีมผู้สอนและทีมวิจัยแบบสหวิทยาการ ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ ด้านการศึกษาศิลปะและอาชีวศึกษา เพื่อออกแบบและดำเนินหลักสูตรการสอน เพื่อส่งเสริมการบูรณาการศิลปะ และวิชาชีพ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาด้านศิลปะ และเสริมสร้างการสอนเชิงปฏิบัติ ส่งเสริมการบูรณาการและนวัตกรรมของการศึกษาศิลปะและอาชีวศึกษา สร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับวิทยาลัยศิลปะ ดำเนินการ บูรณาการและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาศิลปะและอาชีวศึกษาโดยใช้ทรัพยากรและครูผู้สอนร่วมกัน นอกจากนี้ ทางสถาบันยังได้ส่งเสริมและใช้เทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ เช่น การสอนแบบผสมผสานและการศึกษาแบบออนไลน์ เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมและเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์สถานะของการพัฒนาและรูปแบบการจัดการ นวัตกรรมและการบูรณาการ การศึกษาศิลปะในการปฏิรูปอาชีวศึกษาของจีนในเชิงกลยุทธ์ และพบปัญหา 3 ข้อ จึงได้นำเสนอรูปแบบ การจัดการนวัตกรรมการบูรณาการการศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี ตามกลไกการจัดการของมหาวิทยาลัยเทคนิคซอฟต์แวร์เจียงซี โดยมีข้อเสนอแนะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ปรับปรุงการฝึกอบรมผู้มีความสามารถให้เป็นปัจจุบัน โดยการกำหนดแนวคิดการศึกษา ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น มุ่งเน้นการพัฒนาอาชีวศึกษาโดยเน้นตัวบุคคล การดำเนินการฝึกอบรมเพื่อ “การพัฒนาผู้เรียน อย่างครอบคลุมรอบด้าน” ด้วยทักษะจากหลากหลายสาขาวิชาเพื่อสร้างกลุ่มวิชาชีพ ปลูกฝังทักษะความสามารถ ทางวิชาชีพที่ครอบคลุมให้กับผู้เรียน เพิ่มความหลากหลายให้กับความสามารถของผู้เรียน พัฒนาอาชีพผ่านหลายช่องทาง พัฒนาการฝึกอบรมบุคลากรการศึกษาสายอาชีพที่ทันสมัย โดยเปลี่ยนจากการมุ่งเน้น “การจ้างงาน” สู่ การพัฒนาบุคลากรโดยมุ่งเน้น “หลักมนุษยนิยม”

2. “การบูรณาการระหว่างโรงเรียน การบูรณาการอุตสาหกรรมและการศึกษา การบูรณาการวิทยาศาสตร์และการศึกษา” ก่อให้เกิดความร่วมมือในการก่อสร้างและแบ่งปันข้อมูลร่วมกัน การบูรณาการการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และงานบริการสังคม การสร้างชุมชนการศึกษาแบบข้ามสาขาวิชาที่มีการทำงานร่วมกันและปลูกฝังความสามารถพิเศษใหม่ ๆ

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. มีการบูรณาการอุตสาหกรรมและการเรียนรู้ ก้าวหน้าไปที่ละขั้นและสร้างระบบหลักสูตร “2 + 1 + 1”:
ดังนี้

“ 2: ปีแรกและปีที่สอง เป็นการเรียนรู้ความรู้พื้นฐาน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะสอนหลักสูตรความรู้ความเข้าใจทางอุตสาหกรรม หลักสูตรความรู้ทางวิชาชีพ และหลักสูตรพื้นฐานวิชาชีพ เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงาน และมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาอุตสาหกรรม”

“1: การฝึกอบรมในวิทยาเขต ฯลฯ ส่วนใหญ่เป็นการสอนหลักสูตรแกนกลางทางวิชาชีพ ฝึกอบรมนักศึกษา ให้เชี่ยวชาญทักษะเทคโนโลยีหลัก ผ่านทาง “การสอนโดยองค์กร” โดยวิศวกรขององค์กรนั้นโดยตรง ผ่านการฝึกอบรม ในโครงการจริง ทำให้นักศึกษาได้ “เรียนรู้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” เพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงเป้าหมาย ของการเป็นพนักงานองค์กรรุ่นน้อง ”

“1: นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ การฝึกงานในองค์กร ส่วนใหญ่เป็นการสอนและการฝึกหัดแบบเข้มข้น ที่ขับเคลื่อนด้วยโครงการ เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถทางวิชาชีพและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของตลาด ซึ่งการฝึกอบรมในฐานะพนักงานในอนาคตในระยะที่ 3 นี้จะทำให้นักศึกษามีความสามารถ ตามมาตรฐานการจ้างงานขององค์กร และเป็นพนักงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับองค์กร”

2. นำรูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ตามหลักการวิทยาศาสตร์ที่สมเหตุสมผล ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในการศึกษาศิลปะ ร่วมกันสำรวจการบูรณาการและนวัตกรรมของการศึกษาศิลปะ และปลูกฝังความสามารถทางศิลปะด้วยจิตวิญญาณ แห่งนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค

เอกสารอ้างอิง

- Barber, M., & Mourshed, M. (2007). *How the world's best-performing school systems come out on top*. McKinsey & Company.
- Bresler, L. (2007). *International handbook of research in arts education*. Springer.
- Burton, J. M., Horowitz, R., & Abeles, H. (Eds.). (2000). *Learning in and through the arts: The question of transfer*. National Association for Music Education.
- Cedefop. (2018). *Skills forecast: Trends and challenges to 2030*. European Centre for the Development of Vocational Training.

- Chen Fengyou (2016). *Research on the integrated innovation of vocational education*. China Labor and Social Security Press.
- Chinese Academy of Education Sciences (2021). *Research on Strategic Management and innovation in Vocational Education*. China Education Press.
- Chinese Society of Vocational and Technical Education. (2021). *Research on the integrated and innovative development of vocational education*. Beijing Normal University Press.
- Deasy, R. J. (Ed.). (2002). *Critical links: Learning in the arts and student academic and social development*. Arts Education Partnership.
- Eisner, E. W. (2002). *The arts and the creation of mind*. Yale University Press.
- European Commission. (2013). *Rethinking education: Investing in skills for better socio-economic outcomes*. Publications Office of the European Union.